

Universitätsbibliothek Wuppertal

Diodori Sicvli Bibliothecæ Historicæ Libri XV

Diodorus <Siculus>

Basileæ, 1578

Tryphiodori Aegypti De Ilii captivitate liber

Nutzungsrichtlinien Das dem PDF-Dokument zugrunde liegende Digitalisat kann unter Beachtung des Lizenz-/Rechtehinweises genutzt werden. Informationen zum Lizenz-/Rechtehinweis finden Sie in der Titelaufnahme unter dem untenstehenden URN.

Bei Nutzung des Digitalisats bitten wir um eine vollständige Quellenangabe, inklusive Nennung der Universitätsbibliothek Wuppertal als Quelle sowie einer Angabe des URN.

[urn:nbn:de:hbz:468-1-1046](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:468-1-1046)

TRYPHIODORI AEGYPTI DE ILII CAPTIVITATE LIBER.

BER. GUILIELMO XYLANDRO AVGVSTANO INTERPRETE.

Vo tandem durum post tantos sine labores, (ua.)

Desierit bellū, tū quas Argiua Miner
struxerit insidias, opus ut fabricauē
Perniciē Troiā, quā cōtētio priscis. (rit ingēs,
Tanta uiris, belli decertatiq; tumultus,
Fert cantare antmus: Tu nobis ordine Diua.
Facundis memora expediens ista omnia uerbis,
Calliope, & ceteri totam rem carmine pande.
Iam tunc in decimum sese porrexerat annum;
Inueterata, serāq; audisima semper Enyo.
Ceda, Troianos inter, sortesq; Pelasgos.
Iamq; adeo multis parte ex utraq; perceptis.
Nemo praeterea ualidam insurgebat in hastam;
Aut hostile minax rigido caput ense petebat,
Thoracum strepitus cessauerat, ipsa peribant
Contorta, ante cauos clypeos portantia lora,
Nec scutum metuebat acuta cuspide ictus:
Iamq; remissi arcus, & spicula uana iacebant.
Quin & equos miserē uacua ad praesepia Solos,
Deiectis ad terram oculis, miserabile, cernas
amissos oculis frustra plorare iugales.

Iliad. 6. Aurigas alios lacrymisq; requirere ademptos.
Ipse Menetiaden iā tū quoq; magnus Achilles,
Ad Stygias charum cæsus comitauerat undas,
Antilochq; senex lugebat funera Nestor.
At proprio ualidum confossus uulnere corpus,
Sanguine uasano hostilem madefecerat ensem,
Ajax Aeacidae propter Telamonius arma.
Hectora raptatum sedē sua Pergama circum,
Parte alia Troēs deslebant: nec tamen illis.
Tantum intestino languebant corda dolore:
Luctibus externis sedenim quoq; respondebant,
Fataq; multigenūm sociorum tristia flebant.
Fundebant Lycij lacrymas Sarpedone caeso,
Freta ouis thalamis quem mater ad ilion alium.
Miserat, auxilium ut Teucris, socia armaq; streret,
Clausurum dulcem patri oculi uulnere uitam.
Et regis Thraces ululabant funera Resi,
Lethalis somnus quem captum in nocte dolosa
Prodidit, ac se uo mactandum praebui hosti.
At nati eadem miserata Aurora cruentam,
Memnonis, abiecit caelestem mœsta nitorem.
Quo solet ante ortum terras conspergere Solis
Dum croceo nubes, ac summos lumine montes.
Imbuit: & nubis se atro uelauit amictu.
Tunc & Amazonides à Thermodonte feroci
Innuptae, tenerae quae propter praelia mammae.
Fecundam extrudunt toto tenus orbe papillam,
Plangebant armis praeclearam Penthesileam.

In uarios ueniens quae coctus Maris anhelis,
Feminea multos dextra dare terga coegit,
Ipsas ad naues nubem repulitq; utrorum.
Solutus at Aeacides congressum illius Achilles,
Sustinuit ualida & traiectam comminus hasta.
Ad manes misit, cum uitāq; exiit armis.

Incolumis tantos inter sed Troia labores,
Stabat adhuc, manibus structis innixa Decorum.
Turribus, immotis suffultaq; fundamentis.
At mora difficilis fessos angebat Achiuos.
Iamq; sub extremos languore affecta labores,
(nedefessa licet pro charis usq; Pelasgis.)
Conatu cinasum Pallas sudauerat omni:
Si non Deiphobi fastum, raptosq; Hymenaeos.
A Troia fugiens uates uenisset ad ipsos.
Afflicto pariter qui gratificatus Atridae,
Iam seram patriae praedixit adesse ruinam.
Ergo Heleni monitis afflatus numine, Graij
Longorum demum finem struxere malorum.
Venit & a Scyro pulchris praestante puellis,
Filius Aeacidae, & praecleara Deidamia.
Is teneras nondum pietus lanugine malas.
Virtutem primis patrii ste debat in armis,
Ille etiam Danatis simulacrum adferre uolebat.
Intactum, charae quod muus Palladis esset.

Tunc & consilijs Trium dos aditus pesus,
Quo peritura capi simulacro Pergama possent.
Magnae molis Equum solita uaser arte struebat.
Materiam Phrygia iam deturbat ab Ida.
Arboribus caesis, naues unde ante Ereclus,
Considerat Partidis cladis primordia tante.

Ad latera ergo cauans uterum latissima uastū,
Solerti molem iustam scrutatus amussi.
Aptauit, quales dubias quae per maris undas,
Remorum duplici propellitur ordine nauis.
Erectum fixitq; polita ad pectora collum.
Purpureamq; comam fuluo permiscuit auro,
Quae sublimis in incurua ceruice fluebat,
In criste morem uincto de uertice nexa.
Ex gemmis geminos oculorū hinc condidit orbes,
Beryllo ex glaucosq; ex sanguineosq; Amethysto.
Ergo commisto duplici splendore colorum
De lapidum facies fulgebat tota nitore,
Purpureo glaucos radios cum lumine spargens.
Protinus & malis dentes solido ex argento,
Infixit: freni summa hos mordere putares.
Affabre torti, & strident mandere morsu.
Ore quoq; in magno tactum utalibus auris,
Occultauit iter: nec caua semita naues.
Transibat: per quam uitam qui sustinet aër,

DE ILII EXPVGNATIONE.

Ad Danaos in Equo posset penetrare latentes.
 Extulit & geminas aures cana tempora propter,
 Arrectas, liui sonitumq; audire paratis.
 Tum spem in genti construxit, & ilia dorso,
 Flexilia, instabiles iuncta & coxendice clunes.
 Laxa per ultima, sed uestigia cauda fluebat.
 Vitis ut intortis quæ passim effusa flagellis,
 Luxuriat, manibusq; suis ceu proxima prendit.
 Nec uerò genibus quanquam uelocibus essent,
 Aptatq; pedes, celerem ad cursumq; parati,
 Corripuere uiam prorsus cessare necessum,
 Inceptiq; erat expectanda occasio tanti.
 Non ad d'ò terra insistens erat ungula inermis,
 Splendida sed totam in uolucro testudo tegebat.
 Firma, & quæ duro uix robore cederet æri.
 Ianua quæ claudi posset dehinc, atq; recludi.
 Scalaq; conduntur; magno in latere t' edita ut illa
 Fortia Græcorum cæcis abscondere tuto
 Corpora, tum rursus latebris emittere posset:
 Conspicua hæc, necnò gradibus firmissima iunctis
 Argiuis sus deq; uia & scandentibus esset.
 Purpureis uariè frænum quoq; floribus ornans
 Splendida multo ebore exornauit demde lupata,
 Argentiq; instar nitido circumdedit ære,
 Candida ne cultu ceruix, maleq; carerent.
 Ergò ut equum tandem perfecit dira minantem,
 Inde rotas pedibus ualidas subiecit, apertos
 Per campos ductus celer, utq; agilis esset,
 Ac non difficili transiret tramite tractus.
 Iamq; ita terribilis mole, & pulcherrimus unà
 Effulgebat equus: non illius ipse Graduius,
 Cum specie si uitam opifex animamq; dedisset,
 Aspèraretur ualidum conscendere tergum.
 Hinc alto est septus muro, ne fors quis Achiuum,
 Conspèctum ignarus fraudis combureret i' psum.
 Ergò Mycenæi propè nauè Agamem nonis illi
 Vita ues Turbam populi, strepitumq; uirorum,
 Concilium proceres magnis de rebus agebant.
 Tum Dea præconem facie mentita sonorum.
 Consulto astatat bello inclyta Pallas Ulixi,
 Vngebatq; uiri roscò Dea nectare uocem,
 Atqui consilia hic animo diuina uolutans.
 Primum ceu fatuus, similisq; ibi mente carenti,
 Atq; immota solo desigens lumina stabat.
 Mox subito (ueluti partus in sine dolorum,
 Quam licet emissos in lucem cernere foetus)
 Sermonum rumpens conceptus ille sacrorum,
 Intonuit grauius, tanquam quæ ex fonte perenni,
 Mellifluae fluctus niuis almo fudit ab ore:
 O socy, magni iam rem perfecimus astus,
 Humanis manibus, se denim suadente Minerua.
 Vos autem manuum confisi in robore semper,
 Prudentes constanti animoq; & pectore forti.
 Adstitis: neq; enim tam longo hic tempore frustra
 Tot tolerasse decet sine fructu & sine labores,

Effectu incepti intereaq; senescere nullo.
 Sed dei et aut semper memorandū ostendere factū,
 Dedecus infandum uel morte abolere cruenta.
 Spes nobis certæ, longè quæ uincimus hostes:
 Si modò non passer, u. teruq; figura Draconis,
 Excidit, in platano uidi memoresq; manetis,
 Et teneros pullos, misera & cum prole parentem
 Captatam memori iam nunc quoq; mente tenetis.
 Et quamuis per tot Calchas iam astulit annos:
 Attamen ipsa Heleni monstrant oracula Trois.
 Certa quod in promptu iam sit uictoria nobis,
 Ad capiendā ultroq; uocat nos Pergama uates.
 Finitie nunc ergò mihi, Equi properemus in aluū,
 Fortiter: ut uastum uideant, formaq; decorum.
 Troës opus, propriumq; malum mirètur, & illud
 Gaudentes intra peritura ut Pergama ducant.
 At uos nauales alij laxabitur oras, † al. abditæ
 Igne accedentes tentoria propria uasto,
 Protinus i' iacæ linquentes littora terræ.
 Conficto in patriam reditu maris æquor aratè,
 Donèc de specula uicino in litore nobis.
 Collectis unà, portumq; tenentibus, ignis
 Signa dabit reditus feri sub uesteris horas:
 Et tunc adnixi ualidis insurgue remis,
 Absu pigritia, & uani procul mdè timores.
 Sint, quæ degeneres terret nox horrida mentes,
 Vos patrius pudor ad uirtutem acendat, & armet
 Neue sue laudis pudeat quem, quilibet hinc ut
 Accipiat propriæ uirtutis præmia digna.
 Dixit, & è cœtu discebat: fortia cuius
 Iussa Neoptolemus surrexit primus honorans,
 Ut cursu pullus properat per roscida prata.
 Exultansq; nouis phaleris, letusq; iuuenta,
 Flagraq; præuertit: sefforis dura minasq;
 Tydædes comes huic Diomedes protinus ibat,
 Miratus natum uirtute referre parentem.
 Insequitur Cyanippus: cum generosa Cometho;
 Tydeos instabili thalamorum iure potita.
 Aegia ei peperit, quem mox sua fata tulerunt.
 Irarum stabat uoluens in pectore fluctus,
 Deiphobosq; necem meditabatur Menelaus,
 Raptorem uxoris cupiens reperire secundum.
 Post bos rex Locrorum Ajax surgebat Olli,
 Tum prudens, neq; adhuc scelerato pectus amore,
 Percussus: sequitur uariatus tempora canis.
 Idomeneus, Crete qui regia scepra tenebat.
 Nec non Nestorides comes his ibat Thrasymedes,
 Et certo clarus Teucer Salaminiu arcu,
 At insignis equorum Eumelus laude Pheræus,
 Ipse adèo uates Calchas, qui Pergama tandem
 Fraude sciebat Equi post tot capiendâ labores.
 Nec uerò extremum belli fugere periculum.
 Demophoon, Acamasq; Aegæ de femine nati,
 Ortygidesq; Anticlus, equi in penetralibus imis:
 Trisua post cuius luxerunt funera Græci.

TRYPHIODORVS AEGYPTVS

Peneleuq; Meges, simul Antiphates, Agapenor,
Et cum fratre suo Peliae genus Eurydamante.
Amphidamus arcu clarissimus: ultimus inde,
In proprium descendit opus uersutus Epeus.

Ergo adiutricem uenerati Pallada notis,
Occultas in equi se corripuere caernas.
Heroës: uerum his oculos Dea glauca Minerva
Persusam ambrosia superiorum praeuit escam,
Ne tota insidias Troianis luce struentium
Languentes infesta fames depasceret artus.

Vt quondam gelido nebularum frigore oborta
Nix condensato conspersit ubi aere terras,
Quae liquefacta in aquas, magno flumine uoluit:
Attonitae subito montani fluminis omnes,
Diffugere feræ sonitu, saxa omnia saltu.
Praecipui, & magno linquentes summa tumultu,
Antrorum obscuras quaerunt terrore latebras.
Ingenti & tacitae salubrosi fornice saxi,
Iam residen, irrepidumq; tremat formidine pectus,
Et pauidis expectant strepitus dum cesset aquarum.
Haud secus inclusis ligno, caecis latebris,
Immensae Danae augebant pectora curae.
Ipse immanis Equi, atq; uero graue pondus habetis
Obscuram sapiens portam clauderat Ulixis,
Ianitor occultae fraudis fidiissimus, inq;
Supremo sedem capite is speculator habebat.
Atridae interea Graecos iussere ministros
Molem grandis equi lapidum circumdare uallo
Ne possit cerni: quod (quamuis esse uolebant,
Conspicuum potius, delectantemq; uidendo)
Perficere tamen, quia Regis iussa monebant.

Iam nox obscura terras inuoluerat umbra,
Iuerat inq; atras uix alma fugata tenebris:
Cum ualidas Graij praeconis uoce iubente,
Certatum toto statuunt in litora naues.
Stuppea soluentes uolucris retinacula classis,
Tum uero ut tædis, & uasto protinus igni,
Propria combussere ithaci tentoria iussu,
Littore læta dabant Rhæteo uela relicto
Tundentes remis Helles Athamantidis equor.

Solus sponte sua, sua plagis membra notatus,
Proditione Sinon polleus, & fraude relictus
Insidias erat ut Troiae, clademq; pararet.
Ut uentores uarijs quum linea furtim.
Vincula composuere feris fraudemq; necemq;
Montibus in summis, per saltus siue sonantes:
Subter densa latet tunc arbuta unus eorum,
Insidiasq; feris molitur retia seruans.
Sic & uulneribus punctus membra dolosis
Aesinides Troiae cladem, interitumq; struebat,
Manabat largus falso de uulnere sanguis,
Perq; humeros, atq; madentia membra cruore.

Nec minus interea per noctem incendia lucent
Argolica immenso populantia castra fragore,
Et tremulo ad caelum uoluentia uortice fumum.

Flammaram celeres Vulcanus quippe procellas,
Excussit, flammis uires simul addidit ipsa
Alma Deum Regina, perennes quae fouet ignes.

Vt primum gelidam populere crepuscula nocte
Indice Dardanidis castrorum incendia fumo,
Fama loquax primum sub Solis nunciat orium.
Panduntur portae subito peditesq; equitesq;
Moenibus effundunt sese, campisq; propinquant,
Exploraturi si fors qua lateret Archium.

Turma per insidias. Priamo quoq; Dardanidarum
Iungentes celeres desueta sub effeda mulos.
Exibant cum rege senes neq; tarda senectus,
Natorum dulci incensos retinebat amore,
Quos Danaum Sauro incolumes à Marte relictos.
Sperabant læta uicturos tempore pacis,
Tranquillam tutosq; attingere posse senectam.
Mox uero summi immitis Iouis ista uoluntas,
Gaudia multiplici pensauit inania luctu.

Ergo ut equi uidere Phryges mirabile textum,
Obstupere omnes, circumfusiq; steterunt.
Mirati molem, multaq; opus arte paratum,
Robore praestantem quales, formaq; uidentes.
Quando Aquilam picæ circumstrepere loquaces.
Continuo incerto uaria est sententia uulgo,
Pars etenim bello confecti corpora longo.
Exosi quoq; Equum, Danaorum opus esse uidetes,
Praecipitare iubent sublimi à uertice montis,
Aut molem accipiti infestam uiolare securi.
Ast alij fabrica persuasi protinus arte:
Iusserunt superis statui uenerabile munus.
Alterius Danais belli signum, atq; laboris.

Atq; ea Dardania uario dum murmure pensant,
Interea nudus, uariatq; uulnere membra.
Multiplici ægra trahens in campo conspicitur uir,
Vibices cuius turgentes sanguine multo,
Monstrabant celeris uestigia tetra flagelli.
Ad Priam se se ergo pedes mox ille uolutans,
Supplicibus genua amplexus clementia palmis,
Talis fallaci est regem sermone precatus:

Argolicis miserare equidem de classibus unum,
Et Phrygios ausum ferro infestare penates,
At cuius posset seruari Troia salute.
Maxime Dardanidum rector. Nā me quoq; Graijs
Iandudum uehemens infersum iniuria fecit.
Qui me, nulla adeo reuerentes numina Diuum,
Supplicio affecere graui nil tale merentem.
Crudeles nimium semper, nimiumq; maligni,
Sic etiam magna nigrati Briseide adempta.
Eripere suæ uir: uis praemia Achilli,
Teq; Philoetia desertum à classe tuorum
Afflictum morsu iam Lemnos detinet Hydræ,
Haud secus indigna Palamedem morte necarunt,
Et quas de nostro sumpsere corpore poenas?
Quippe inhonesta fugæ socios dare terga uetabā,
Turpiter infestio nolens discedere bello.

Ergo

DE ILII EXPVGNATIONE

Ergo multiplici pertusum uerbere corpus,
 Vestiq; nudarunt, & diris membra flagellis,
 Hostili laniatum in lutore deseruerunt.
 Tu miserere igitur rex felicissime nostri,
 Iuraq; supplicibus qui dat, uenerare Tonantem,
 Scilicet hoc prohibe, ne me letentur Achii.
 Inter Dardanidas peregrino & supplice caeso.
 Pro quibus hoc uere meritis ego spondeo, uobis
 Haudquaquam posthac Graiorum bella timenda.
 Hunc Priamus contra dictis affatur amicis:
 Pone metum, non te permixtum Troibus, ultra
 Fas sperare necem, aut se uos trepidare Pelasgos,
 Liber ab illorum fastu iam quippe superbo.
 Noster eris posthac, nostre acceptissimus urbi.
 Amisos hinc iam patrie obliuiscere fines,
 Letorum capiat nec dulcis amor thalamorum.
 Verum age ueraci sermone ediffere nobis,
 Hec immanis equi quapropter condita moles.
 Horrenda aspectus nec non nomenq; g. nusq;
 Et quibus ad Troiam uenias dic ho spes ab oris.
 Ille metu posito, falso hęc de pectore contrā
 Cuncta, inquit, uero tibi rex sermone facior,
 Iamdudum nobis quando hęc aperire uolebam.
 Argos mi patria est, nomen teneoq; Simonis,
 Ac simus meus est genitor maturior aui.
 Fatalem sed equum Grecis inuenit Epeus.
 Is si nanq; loco steterit immotus eodem,
 Mox capiendā dabunt Argiuis Pergama fata.
 Sin illum intactum accipiat Tritonia templo,
 Certatim fugient, uanum linquentq; laborem.
 Ergo agite, atq; omni mox uentum a parte catenis
 Nobile opus læti sublimem ducite in arcem.
 Talia dicentem chlena rex ipse, togaq;
 Vestiri iubet, & monitis parere Simonis.
 Ergo secta bouum certatim tergoꝝa collo,
 Nectunt, innumeris circum uinctamq; catenis.
 Per campos rotulis molem uelocibus amplas,
 Impositam traxere, Pelasgo milite foctam.
 Ante illos hilari resonabat tibia cantu,
 Et citare lucis celebrabant gaudia festæ.
 Heu nimium ingenti captis caligine mentes,
 Vesanorum hominum, sortisq; ignara suorum.
 Pectora: qui stolidi sectantes gaudia uana.
 Ludunt leuicia, & dum spe lactantur inani,
 In propria ignorant stulti se impingere clade.
 Ergo pernicies ultrò inuitata suprema,
 Arsuram infelix Teucris comes ibat in urbem.
 Carpentem gelido in Simoentis litore flores,
 Ornabant proprie cladis quoq; colla coronis.
 At uerò tanto sub pondere terra gemebat,
 Ferro armatarum uerigine scissa rotarum.
 Attriti insonuere datis mugitibus axes,
 Stridebant restes ualide, atq; intensa catena
 Voluebat nigra mixtum caligine fumum.
 Exoritur clamorq; uirum, fremitusq; trahentium,
 Quo strepitu cœlum, atq; omnis concussa fragore,
 Umbriferā insonuit celsis cum quercubus Ida,

At sonitu Xanthi curua intremuere fluentia,
 Et nox elata est superas Simoentis ad auras.
 Quin iouis excelsa tuba tum de uertice cœli.
 Insonuit tractæ Teucris præconia cladis.
 Non minus intercā miseri sua damna trahabant,
 Et spacia immenso superabant longa labore,
 Prata per, & uario diuisos flammæ campos.
 Insequitur sublimis equus, cultuq; superbus,
 Insigni, & Diuum exultans ad templa propinquæ.
 Ipsa manus femori imponens tam Pallas equino,
 Impulit, atq; citum feruenti in tramite mouit.
 Ergo æquans celeri Troianorum ægmina cursu,
 Veloci iaculo non segnior ille ruebat.
 Ut tandem miseræ portis allabatur urbis,
 Haud equidem tantam portarum angustia molem
 (Ampla licet per se) peritura immiseru urbi,
 Ni facilem ingressum Diuum Regina parasset.
 Ipse a deo magno portarum emota tridenti,
 Limina disiecit, turresq; euulsit ab aliis.
 Sedibus, atq; immisit equum Neptunus ouantem,
 Troades intercā per totam protinus urbem.
 Matronæ, & sponse, iuxta inuuptæq; puellæ,
 Ducebant lætas circum sua damna choreas,
 Aut fatalis equi celebrabant carmine laudes.
 Ast aliæ tutus quò posset ab hymbribus esse,
 Illi purpureos tunc instruere tapetas.
 Inde aliæ teneræ soluentes stamina mitræ,
 Pulchrè contextis ornarunt floribus ipsum.
 Deq; cade quedam depromens diuite uinum,
 Infecitq; croco permiscens læta, solum
 Sparsit odorato circum illum fœmina Baccho.
 Miscetur clamorq; uirum, & strepitus muliebris,
 Conclamant pariter pueri, effœciq; senecta.
 Non secus Oceani quales de litore quando
 Turba sonora gruuum gelidæ sub tempore brumæ.
 In moyem choreæ cyclo circumsalientes,
 Ingrato curuis cantu clangunt ab aratris.
 Sic magno resonante omnem clamore per urbem,
 Marte grauem molem ducebant Troes ad arcem.
 At uerò è thalamo Priami se filia regis,
 Obijcibus ruptis diuino numine pulsa.
 Proripuit: qualis ueloci bucula cursu,
 Infestus duro quam crabro terruit idu,
 Ut præceps, neq; iam consueta aut pabula cordis.
 Aut fidus pecoris potis est reuocare magister,
 Non dulces herbas, non pingui pascua querit,
 Sed grauius crabronis acuto saucia telo,
 De grege deserta fugiens procul errat in umbras.
 Talis fatidico mentem concussa tumultu,
 Cassandra, & sacri stimulis agitata furoris.
 Laurea concutiens ingentem ferta per urbem
 Infremuit, nec ei charorum cura parentum,
 Nec mouere animum uicino sanguine iuncti,
 Nec iam uirginum menti est seruare pudorem.
 Nec tam Threiciam concussit Moenada densis,
 Diuina in syluis montani fistula Bacchi.
 Que furis hinc inde ardentia lumina torquet

TRYPHIODORVS AEGYPTVS

Nudum concutiens caput, atq; hederacea ferta,
 Dum Deus in sano stimulos sub pectore uersat.
 Quam diuina recens Cassandra insania mentem,
 Perculit immensa rabie fera corda fatigans.
 Ergo caput manibus, pulsans, & pectora crebris,
 Et flauos lacerans formoso in uertice crines,
 Insana tandem proclamat talia uoces
 O miseri Troes quid non tolerabile munus,
 Festinatis equi peritura sistere in arce,
 Perniciem patriae que uos insania cepit?
 Suprema ne adeo noctis properatis in umbras,
 Excidium Troiae, longi finemq; laboris.
 Quae feret, & claudet Ithali Pergama somno?
 Hoc manus hostilis ligno occultatur Achium,
 Iamq; patent Hecubae euentu somnia uero,
 Quae parere accensam, atq; incedia uasta uomentem
 Visa facem, totam flammisq; euertere Troiam.
 Scilicet Argiuum supremos Marte latentes,
 Illa duces moles ingenti gestat in almo.
 Quos, simul obscura terras nox texerit umbra
 Ad cladem cinctos nostram fulgentibus armis,
 Fundet equus, seuoq; implebit Pergama partu.
 Extrema illi ergo tentabunt praelia fortes,
 Protinus & misera uastabunt omnia caede.
 Ergo leuare grauem tam diro foemina partu,
 Nulla ualebit equum, nulla obstetricis obire.
 Munera, nec foetum claustris laxare uirilem,
 Lucinae officio fungetur scilicet ipsa
 Quae nostram Pallas subuertit funditus urbem,
 Cuius consilijs eadem quoq; Machina structa est:
 Illa grauem soluet uentrem, partuq; leuabit,
 Et nostra implebit crudeli Pergama foetu.
 Et tunc purpureo capta fluet agmine in urbe
 Sanguinis effusum Pelagus, caedisq; fluenta,
 Diraq; foemineis necentur uincula Palmis,
 Captiuae innumerae seruitum Troades ibunt,
 Tristiaq; absument euersam incendia Troiam.
 Heu mihi cum quanto licet haec memorare dolore.
 O patria, o quondam toto urbs celeberrima mundo,
 Iam iam puluis eris, iam te Vulcanius ignis.
 In tenues uertet cineres, structosq; deorum.
 Iam ualidos manibus muros, iam Laomedontis
 Funditus ingenti eruta fundamenta ruina,
 Insultans tenues disperget uentus in auras.
 Heu quam dira manent chari nos fata parentes.
 Te genitor Troiae cernentem incendia Pyrrhus,
 Herci miserande Iouis iugulabit ad aram.
 Teq; canem mater Diuorum immota uoluntas.
 Natorum efficiet tristi de clade querentem,
 Quorum ingens quondam fuerat tibi gloria partus.
 Non procul a patria te diua Polyxena caesam.
 Ad tumultum hostilem debinc lamentabor Achillis,
 Nec miseranda tamen tibi fors ea contigit usq;
 Felix morte tua soror, & secunda malorum,
 O uitam lacrymas tristi dum fundo sepulcro,
 Argolico liceat mihi uulnere claudere uitam.

Nam quid opus uita? nisi quod me ad fata referret.
 Dura magis, fluctuq; exerceat usq; malorum,
 Heu procul a patria tumultanda ut dulcis us oris.
 Regine Graium cogar seruire malignae,
 Insidias ipsi que iam molitur Atridae.
 Sed nos o miseri iandudum credite Teucri.
 (Si non pernicie potius cognoscere uestra
 Est animus, que uera cano, que certa recordor.)
 Pestiferamq; animis iandudum pellite nubem,
 Quos tenebris Ate, & dira caligine caecat,
 In molem inuisam ualidas uibrate secures.
 Aut occultantem fallacibus arma cauernis.
 Insidiasq; uirum uiolentis write flammis,
 Ille rogos nostros consumet protinus hostes.
 Tunc conuiuia mi celebrabilis, atq; choreas,
 Et pro libertate mihi, ostensa q; salute.
 Crateras grato statuetis pectore leti.
 Talia fatidico iactabat pectore in auras,
 Irrita, nec miserorum ulli tunc credita Teucrium.
 (Scilicet huic quae uis uera ut praedice possit,
 Virgineo Phaebus dederat correptus amore.
 Quem Cassandra simul fallaci fraude sefellit.
 Ipse fidem nati cunctam indignatus ademit,
 Nequis credere ei posset quae uincq; mouenti.)
 Quam mox corripuit genitor sermone minaci:
 Equis te rursum uates uesana malorum,
 Perfrictae frontis, malus irrita talia Diemon,
 Atulit audacter mendaci uoce canentem.
 Non tua mens unquam a rabioso libera morbo,
 Necatur est animus maledictis turpibus unquam.
 Nunc affecta etiam maerore ob gaudia nostra,
 Venisti, inuidiam lingua testata procaci,
 Dum libertatem post tot Saturnius annos
 Reddidit, & Danaos a Troia reppulit hostes.
 Non haste infestum longe uibrantur in hostem,
 Amplius, aut arcus neruo stridente trabuntur,
 Iamq; silent enses, atq; irrita spicula tandem,
 Et catus amat, & dulces uictoria Musas.
 Non natum genitrix bello iam luget ademptum,
 Nec mulier mittens in praelia dura maritum,
 Occisum iuuenem crudeli uulnere plorat.
 At suscepit equum Troiae patrona Mimerus.
 Tu uero e thalamo erumpens, mendacia uana
 Vaticinare, tuae memorans incommoda Troiae,
 Atq; urbem infestas seclerato insana labore.
 I procul hinc, sacros nec pollue pessima caelus,
 Iam nobis cordi canis, letaq; choreae.
 Dum non saeuus adest qui terreat amplius hostis,
 Fatidicaeq; tuae posthac nil uocis egemus.
 Dixit, cum in thalamos lymphata mente puella,
 Inuitam licet, atq; a patre tacere coactam.
 Iussit contemnens ueracia dicta reduci.
 Quae simul ad lectum thalami in penetralia uenit,
 Concidit, atq; suis cum fati fata suorum.
 Plorauit recitans: patriae tristemq; ruinae,
 Iamq; animo cernens populantes Pergama flamas.

DE ILII EXPVGNATIONE.

Nec minus instabant operi, molemq; sacra.
 Dardani de iustam sistebant Palladis arce.
 Tum vero superis cadit omnes uictima ad aras,
 Et creber tenues effertur nidor in auras:
 Cœlicole auersi pompam reuere sacrorum.
 Tum totam celebrant conuiuia læta per urbem,
 Luxuria q; omnis nimio Troia ebria festu,
 Stultitia, & uino pariter, somnoq; sepulta.
 Et nimiam temerè curis secura relictis,
 Ipsa urbis commissa fuit custodia paucis:
 Oceani quoniam Sol se iam merferat undis,
 Et nox obscura periura inuoluerat umbra,
 Pergama, & extrema miseros caligine Teucros.
 Versua interea corpus mentita senile,
 Tyndarida è thalamis uerbis Cytherea dolosis,
 Euocat, insidias molitaq; talibus inquit:
 Te Menelaus equo nunc occultatus aceruo,
 Ad se sponsa uocat, uenias poscitq; maritus.
 Quem circū proceres Troie insidiantur Achium.
 Propriet te tantos unam tolerantq; labores.
 Ergo age, nec Priami teneat te cura, nec ipse
 Deiphobus sponsus, nec Teucrum terreat ullus,
 Pone metum, & propera, siquidè te protinus ipse
 iam pro te reddam mala toti passo Menelao.
 Hec memorans Venus in tenues eu nait auras.
 Ast Argiua dolis Helene jeducta, cubile
 Haud mora Deiphobo fragras comitate reliques,
 Troadibus Diue ad templum spectantibus ibat.
 Que simul ad sacram uenit Tritonidis arcem,
 Splendida ueloci tetigitq; Palatia gressu,
 Constitit, Heroam pregnantis pondere molis.
 Attonitis lustrans oculis mirabile textum.
 Ter circum ingentem celeres Leda per orbis
 luit equum, inclusos lasciuia uoce laceffens,
 Vxorum referens arguta nomina uoce.
 Heroam grauida gestabat quos equus aluo.
 Illorum imensus penetrabat pectora luctus,
 Et lacrymas magno taciti merore premebant.
 Tyndaride audita genuit Menelaus Atrides,
 Et uix se tenuit, quin mutua uerba referret.
 Fleuit & audita Diomedes Aegialda,
 Penelope nomen pectus percussit Vlisses.
 Nomine at Anticlus percepto Lao damie,
 Insanis nimij stimulis agitat amoris.
 Os solus stultè noctiura ad uerba resoluit,
 Exitio Danaos incauta uoce daturus.
 At manibus sapiens mox interrupit Vlisses,
 Iniectis, inhibens properantem fundere uerba.
 Labra aut uinctis numitibus improba stringens,
 Continuit manibus ualidis: captiuus at ille
 Euitare uolens contuncta silentia morti,
 Iniectas exire manus, & soluere fauces.
 Tentabat uinctis, partes agitatus in omnes.
 Vi multa instabat contra Laertijs Heros,
 Non prius absistens quam guttur futile palmis.
 Elisit, Stygijs animamq; eiecit ad undas.

Quem tacitis lacrymis lugentes inde Pelasgi,
 In femore occultè tumularunt intus equimo,
 Membra eius chlena iam frigida morte tegentes.
 Sic alios forsitan quoq; decepisset Achium.
 Irritans Helene fallacibus improba uerbis,
 Si non occurrens toruo Tritonia uultu.
 Cœlitus, ipsa suo iussisset cedere templo,
 Sola hæc terribili Pallas sermone minata:
 Perfida, te ne adò nimium scelerata libido,
 Et Veneris fraudes, in concessi; Hymenæi.
 Moliri hæc indigna iubent, simulantq; furentem
 Nec mentem Atride tangit tibi cura mariti.
 Nec nata Hermiones miseris iniquæ relictæ,
 Auxilium Teucris nunquam non ferre parata:
 Discede, & celsi repetens tabulata cubilis,
 Indice cum flamma classes operire tuorum.
 Talia commemorans fraudes auertit inanes,
 Tyndaridos, thalami moneritq; in claustra remisit.
 Interea stolidi nocte aduentante superbos
 Exercere choros cessarant iam quoq; Teucris,
 Crede uis placida languentia membra quieti,
 Desierant lætam cytharæ resonare per urbem.
 Iamq; aliquis Troum somno, uinoq; sepultus,
 Capabat stratus supra cratera soporem.
 Focula sponte sua ad terram quoq; multa cadebāt,
 Detentus somno ex manibus, terramq; rigabant.
 Per terras ibant coniuncta silentia nocti.
 Nec latrare canes auditi, cuncta filebant,
 Protinus & cladem Troie tacita aura uocabat.
 Ipse adeo sortem Graiorum, fataq; Teucrum.
 Exactæ iusto pensans examine libræ,
 Lancibus imponens paribus diuersa talenta.
 Ambigui Martis Saturnius arbiter æquus,
 Contulit, ac Stygium Troas depressit ad Orcum,
 Interitam pronò portendens pondere, fatum,
 Graiorum contra uictoriaq; extulit arma.
 Protinus ad Lyciæ fragrantia templa recessit,
 Extremam Troie miseratus Apollo ruinam.
 Illicet Aeacide iuxta sublime sepulcrum,
 Exhibuit signum lucenti lampade Graijs,
 Aesimides, tacita monuitq; recurrere classe.
 Peruigil ipsa etiam è celso formosa cubili,
 Purpureo socios hortata est Tyndaris igni.
 Haud secus ac rutila splendens quæ Cynthia flamma
 Aurata cœli facie connexa serena:
 Non equidem densis cum se primùm exeret umbris
 Cuspides excisa in morem sua cornua monstrans:
 Sed spheram nitida quæ complens splendida luce,
 Attrahit oppositos radios de lumine fratris.
 Haud alias Helene quoq; tū pulcherrima flamas,
 Formosa obscurum tendebat in aëra dextra.
 Ergo iubar flammæ Graijs sublime uidentes
 Iudicium reditus promissum, protinus omnem,
 Detrudunt falso properantes littore classem.
 Tum toto ualidis insurgunt robore remis,
 Optatam belli cupientes tangere metam.

TRYPHIODORVS AEGYPTVS

Sic tum remigiū prestantes Marte subibant,
 Et leto tumidum pelagus rumore secabant.
 Atq; dabant uentis uelocia uela secundis,
 Donec ad Iliacum rector Neptunus aquarum.
 Remigio classē deduxit praepele litus,
 Vnde prius tacita laxarant fraude rudentes.
 Ast equitum retrō turmæ mansere relictae,
 Mutuus hinnitus Teucris ne forsā equorum.
 Signa daret, somnoq; excusis proderet hostem.
 Nec minus armati uasto se robore promunt,
 Argolici reges, cæcas iniquuntq; cauernas.
 Grandis equi, & gratas tandē egrediūtur in aurās.
 Sicut apes dulci fragrantem mellis odore.
 (Occultæ artis opus, & inenarrabile textum)
 Perfecere caua quando intus in arbore ceram,
 Iam stridentē illæ linquunt examine quercus,
 Floriferos magnoq; obducunt agmine campos.
 Spiculaq; in quosuis uibrant sua prætereuntes.
 Sic & equi claustris postquam erupere solutis,
 Heroës Danaūm, Teucros simul agmine facto
 Inuasere, & ad huc thalami in penetralibus ipsis,
 Captantes mollem multos per membra quietem.
 Aeterni diris somni immergere tenebris,
 Ipsa adeo effuso tum sanguine terra natabat.
 Immensus ferijt Teucrorum sidera clamor.
 Palantium, & cursu cadem fugientium inani,
 Ilios & sonitu tremuit concussa cadentium.
 Illi crudeli grassantur cæde per urbem
 Horrendo strepitu, seuorum more Leonum,
 Sanguineq; undantes consternunt strage platesas.
 Immanes referunt perq; ipsa cadauera gressus,
 At tristi patriæ casu intra tecta domorum
 Troades audita, percepta clade suorum,
 Accense longo pars libertatis amore.
 Ad cædem miseris præbebant colla maritis,
 Pars prolem querulæ lugebat hirundinis instar.
 At iuuenem tenera florens ætate maritum,
 Cæsum sponsa, ut adhucq; recenti morte trementē.
 Conspexit, statuit Stygiæ comes irasub umbras,
 Vincula uictoris potius quam ferre superbi,
 Ad cædem mouitq; inultum Dardanis hostem,
 Cumq; suo obtinuit sponso commune sepulcrum.
 Multæ præterea tantorum mole malorum,
 Necdum perfectam prolem, uitæq; carentem.
 In lucem ingenti fractæ terrore dederunt,
 Ante suum tristesq; edentes tempus abortus,
 Clauserunt misero cum foetu tempora uitæ.
 Tunc adeo immanis cupidissima credis Enyo,
 Sanguinis effusi grato se Nectare pascens.
 Per Troiam rapidi saltabat turbinis instar,
 Pernox, ingenti belliq; horrenda tumultu.
 Quam iuxta infestum caput inter sidera condens,
 Argiuos stimulabat Eris: quim ipse Gradiuus.
 Auxilium seuis præstabat serus Achiuis,
 Successu ancipiti in partem procliuis utranq;
 Ediit horribilem sublimi Pallas ab arce
 Concutiens summi scutum Iouis Aegida, uocem;

Antonitq; æther seuam Iunonis ob iram.
 Terraq; Neptuni ualido commota tridente,
 Intremuit, magnumq; dedit concussa fragorem.
 Ipse equidem tanti trepidus terrore tumultus,
 Ad superas Pluton timidum caput extulit auras.
 Condita sub terras Numitia regna relinquens,
 Namq; uerebatur iussis ne forte Tonantis.
 Irati, nimiumq; accensa mente furentis.
 Mercurius cunctos homines demitteret Orco,
 Vsq; ad o immensi quassabant omnia motus,
 Et populabatur Troianos maxima cædes.
 Namq; alios Scæas ad portas confugientes.
 Astantes cæco mittebant Marte sub umbras,
 Ast alius læsto dum quæritat arma relicto,
 Occulte hostili confossus concidit hasta.
 Quidam & in umbrosis seuum abditus ædibus
 hostem,
 Hospitiū in morem ratus esse excepit amicum,
 Stultus, nec pariter contra est acceptus ab illo,
 Sed tulit hospitij tristissima, præmia leibum.
 At residens alius supremi culmine tecti,
 Occidit imprudens in sperati nece teli.
 Pars infelici domiti sua pectora Baccho,
 Attoniti strepitu, & tanto dum murmure somno.
 Excusi, domibus properant descendere celsis,
 Salarum immemores lapsu cecidere deorsum.
 Præcipiti, & prono fregerunt impete colla,
 Atq; ita uertebris rupta ceruice solutis.
 Eruclauerunt animâ comitante Lyæum.
 Multi etiam frustra ceciderunt agmine facto,
 Pugnantes, nec non multi de turribus alis.
 Quas petiere fuga, sese hoste instante dederunt,
 In præceptis, supremo adeuntes Tartara saltu.
 Angustam pauci per portam deniq; sese,
 Eripere neci furim, miserq; procellis.
 Iactatam patriam tantis, tantisq; periculis,
 Deserere suam, ueluti in uasto æquore nauim:
 Cum fera tem pestas immani turbine fregit,
 Arripiunt tabulas passim, remosq; forosq;
 Et uitam pro se seruat sibi quisq; natando.
 Haud aliter pauido fugiebant agmine Teucris.
 Certim, & timidis conferti passibus ibant,
 Se tristi patriæ subducebantq; ruinæ.
 Tum uero miseranda atro plenissima tabo,
 Innumerisq; cadaueribus repleta uideres.
 Orba uiris, tristiq; undantia Pergama cæde.
 Nam nec apud duos quidquam clementia Graios,
 Repperit ulla loci, neq; Teucrum paritit ulli.
 Peruigil immani cladis Bellona flagello.
 Horrendo strepitu per Troiam grassabatur,
 Sufficiens animos Danais, uiresq; ministrans.
 Illi crudeli uastabant omnia dextra,
 Nec uenerabantur su perorum cæde furentes.
 Numina, sed fuso fœdabant protinus aras,
 Sanguine, læticiaq; altaria debita tabo.
 Quim etiam immiti miserandos uulnere pronos,
 Mactauere senes, & gestu sup plice flexis.

DE ILII EXPVGNATIONE.

Orantes genibus ueniam (miserabile) iniquae
 Dimisere neci, neq; eos effoeta senectus
 Iuuit, nec capiti reuerentia debita cano.
 Et multos miserè lacrymantis matris ab ipso.
 Expertes culpæ rapuerunt ubere natos,
 Cædentes propter peccata ignota parentum.
 Lacq; suo frustra nutritrix dum præbet alumno
 Inferas raptò miserè libabat ad ortum.
 Ergo canes rapidi simul, aëriaq; uolucres
 Effuso ingluuiem saturabant sanguine uentris,
 Passim per plateasq; cadauera strata uorabant,
 Aërie prædam uolucres clangore ptebant,
 Corpora raptantes sed cæsa canes ululabant,
 Sæui, nec Dominis parcebant sorte repertis.
 Deiphobi interea (Paridis post funera fratris
 Tyndarida iniustus sibi iunxerat ille hymeneis.)
 Indomito ad sedes grassantes Marte ruebant,
 Armipotens Laërtaides, & rex Menelaus.
 Quales brumali miseris sub nocte cruenta.
 Cæde lupi fido quando custode carentes,
 Depredantur oues, morsu laniantq; uoraci.
 Spem dominiq; gregisq; et mania ouilia linquunt.
 Sic illi innumeros (duo tantum quàm liber) hostes,
 Congressi infesta miserunt cæde sub umbras.
 Tunc exorta recens dubio est certamine pugna,
 Namq; illi superare domum, & magno impete lectis
 Irruere instabant, aditum ferroq; parabant:
 Desuper è thalamis torquebant Troës in ipsos
 Saxaq; & aduersos stridentia spicula in hostes.
 Armati galeis capita hi sed enim, clypeisq;
 Protesti subeunt, & in aedes protinus ipsas,
 Irrumpunt aditu facto, tum sæuus Vlisses
 Obuia disiectis compescuit agmina portis.
 Parte alia indagans sese subducere morti.
 Querentem frustra, deprensam deniq; Atrides.
 Deiphobum mediam rigido ferit ense sub aluum,
 Intestina solo effudit quo uulnere, & Epar,
 Iam studiisq; gubernandorum oblitus equorum,
 Deposuit tumidos uitæ cum lumine fastus.
 At tremebunda Helene bello repetita, maritum.
 Mente sequebatur dubia iam læta, peracto,
 In patriam gaudens bello se posse redire:
 Iam pudor urgebat malè conscia pectora culpæ.
 Ergo recordata ut patriam est, uerosq; penates,
 Vix tandem, & uani tãquam sub imagine Somni,
 Occultos imò genitus de pectore duxit.
 Cõstium Senio, & magnorum mole laborum,
 Aeacides Priamum Pyrrhus, patris ultus Achilles.
 Interitum, Hercæi Iouis obruncavit ad aram,
 Nil precibus motus regis, nil supplicè gestu,
 Nec ueneratus auum est æquæuum Pelea, canam
 Cæsaream effoeto deturpans sanguinetat illam
 Quæ intumuit sæuus, tamen est miseratus Achilles.
 Dire Neoptoleme, atqui eadem te fata manebant,
 Ad sacram infelix ueracis Apollinis aram,
 Tempia profanantem quum te diuina sacerdos.

Ense sacro uindex confossum ad Tartara misit.
 Flebat & excelsa de turri præcipitatum,
 Funestis puerum manibus crudelis Vliss,
 Andromache crebris ululatibus Astymacha.
 Intactaq; pedes sub Palladis acer Olla,
 Ajax oppressit Cassandra confugientem,
 Indignata dea est, & uim, facinusq; perosa.
 Auertit solitum à Danaïs toue nata fauorem,
 Vnius ob noxam cunctis infensa Pelasgis.

Ast etate grauem cædi Cytheræa cruentæ,
 Anchisam eripuit langam miserata senectam,
 Aeneamq; unã, natum Anchisæq; suumq;
 Quis procul à patria concessit diua colendos
 Ausoniae fines, siquidem Iouis illa uoluntas,
 Et superis stabat certa hæc sententia Diuis,
 Progenies Veneris regnum ut sine fine teneret,
 Et nati natoꝝum, & qui nascentur ab illis.

Tum genus & natos præclari Antenoris ipse,
 Hospitis humani recolens seruauit Atrides.
 Officia, atq; animo memori benefacta reuoluens,
 Mansuetæ mensa excepit um seq; esse Theanis.
 Non procul à patria te Laodice quoq; uita,
 Desunctam, patulo tellus suscepit hiatu.
 Non te Theseides Acamas, non ullus Achium,
 Captiuam duxit, patriæ sed linqueris oris.

Nõ equidè cunctos captæ memorare tumultus,
 Eualeam Troiæ, cædis tantæu; procellas.
 Vos ò Pierides manet hic labor: ipse Camenis,
 Imponam letum desunctus munere finem,
 Tempus equi quoniam collum iam soluere anbelli.

Nam simul ac Pelagi nitidũ caput extulit undis,
 Clara albescentem conspergens aëra luce,
 Funestæ rupit noctisq; Aurora tenebras.
 Graij exultantes successu & Marte secundo,
 Victores totam lustrabant protinus urbem,
 Ne quis fors Troium populari à cæde lateret.
 Incolumis: multis lætalia uincula prænsis.
 Inicere, uelut pisces salu mare propter,
 Quando in litora effundit piscator arena.
 Egeritur domibus tum Troia gaza superbis.
 Mox splendore suo classem ornaturæ Pelasgans,
 Ex Thalamis uiduisq; effertur maxima præda,
 Captiuasq; suis cum natis Troadas inde.

Ad naues ducunt. Rapidum post turribus altis,
 Immisere ignem, Neptuni structaq; dextra,
 Pergama, in exilem flammis uertere fauillam,
 Ciuibus ipsa suis ita facta est Troia sepulcrum.
 Diruta conspiciens populantem pergama flamma,
 Ingemuit salso plorans sub flumine Xanthus.
 Inde Polyxanam ingulantes ponè sepulcrum,
 Aeacida, effuso placarunt sanguine manes.

Tum uerò prædam, captiuas sorteq; lati,
 Partiti inter se, finiti præmia belli,
 Ingenti spoliatorum onerantes pondere naues.
 Argiui, patriam Troia petiere relicta,
 Finito obstrepentem remeantes per mare bello.

FINIS, Tryphiodori Latinitate donati.

DIO.